

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118213839
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118213839.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: C. M., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. XXX XX P. XXX, Š. D. F., o zaplatenie 4.328,93 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu v časti o zaplatenie sumy 4.316,93 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.316,93 eur od 05.12.2015 do zaplatenia zamietla.

Konanie o žalobe vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 12,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 12,- eur od 05.12.2015 do zaplatenia zastavuje.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej aj ako „VÚB, a. s.“) sa žalobou zo dňa 25.09.2018 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 26.09.2018 proti žalovanej domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 4.328,93 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.328,93 eur od 05.12.2015 do zaplatenia a zároveň mu nahradiť trovy konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné nám. 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), pričom táto skutočnosť je uvedená vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I odd.: Sa, vložka č. 341/B. CFH uzatvorila spolu so žalovanou dňa 10.03.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. 6198519, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000,- eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 117,04 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 7.022,40 eur. Do dňa spísania žaloby žalovaná uhradila celkovo sumu 347,53 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, dňa 28.09.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaná informovaná listom zo dňa 29.11.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“. Doposiaľ žalovaná dlžné splátky neuhradila. Jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje bod 9.2. zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu spísania žaloby tak predstavuje sumu 4.328,93 eur. Žalovaná mala celkovo uhradiť sumu 4.664,46 eur tvorenú súčtom predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (7 x 117,04 eur = 819,28 eur) a sumou po zosplatnení (3.845,18 eur).

Žalobca ďalej uviedol, že súčasťou žalovanej pohľadávky sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a to vo výške 12,- eur. Po zohľadnení úhrad žalovanej v celkovej sume 347,53 eur je tak výška žalovanej pohľadávky v sume 4.328,93 eur (4.664,46 eur + 12,- eur - 347,53 eur). Žalobca napokon uviedol, že si súčasne uplatňuje nárok na zákonné úroky z omeškania, a to od 6-teho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obvyčajnou listovou zásielkou.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu platobným rozkazom č. k. 6Csp/139/2018-34 zo dňa 16.10.2018. Žalovaná podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor podaním zo dňa 29.10.2018 doručeným súdu dňa 02.11.2018. Súd tak v zmysle ust. § 267 CSP napadnutý platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil uznesením č. k. 6Csp/139/2018-42 zo dňa 20.11.2018.

4. Žalovaná v podanom odpore namietala, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Je nepravdivé tvrdenie v žalobe, že pohľadávka je v takej výške, ako určil žalobca. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že jej poskytol predmetný úver a v takej výške, ako je uvedené v zmluve. Zmluva nemá obligatórne náležitosti, a to konkrétne neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a súčasne obsahuje úrokovú sadzbu, ktorá je podľa tabuliek NBS vo výške viac ako dvojnásobnej oproti úrokovej sadzbe úverov poskytovaných inými subjektmi. Žalovaná v ďalšom vzniesla námietku premlčania s odkazom na znenie ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba tak nezačala plynúť od zosplatnenia predmetného spotrebiteľského úveru, ale zročnosťou nesplnenej splátky uvedenej v predžalobnej upomienke, a tou je splátka splatná v júli 2015. Poslednú úhradu vykonala dňa 08.06.2015 v sume 117,04 eur, ktorá bola preúčtovaná na splátku splatnú pred dňom 20.05.2015, ktorá už bola v omeškaní. Po tejto úhrade neboli splátky uhrádzané vôbec, čím mohol žalobca uplatniť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Pokiaľ bola v omeškaní s úhradou splátok splatných v mesiacoch jún až august 2015, žalobca si svoje právo mohol uplatniť najneskôr dňom 19.09.2018, avšak žalobu podal až dňa 26.09.2018. Žaloba tak bola podaná po uplynutí premlčacej doby 3 rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka). Žalovaná tak žiadala žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.12.2018. V tomto vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Vychádza z tej skutočnosti, že premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. Ďalej žalobca uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu ust. 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Ďalej žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, v zmysle ktorého k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. S poukazom na uvedené tak žalobca uviedol, že k dátumu zosplatnenia z predpísaných 7 splátok evidoval úhradu necelých troch splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 3. splátkou splatnou dňa 20.06.2015. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v ust. čl. 9 bod 9.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.10.2015, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.10.2018. Nakoľko podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. V zmysle zákona musel čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. V prípade ak by sa súd nestotožnil s danými tvrdeniami je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke, ktorá sa stala splatnou jednotlivo. Vo vzťahu k dohodnutým úrokom žalobca uviedol,

že žalovaná bola riadne oboznámená s parametrami a podmienkami zmluvy, pričom tieto žiadnym spôsobom nespochybnila. V prípade ak by bol súd toho názoru, že dohodnuté úroky v zmluve sú neprímerané, takáto skutočnosť spôsobuje len bezúročnosť úveru. Žalovanej bol však poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur, pričom doposiaľ žalovaná uhradila čiastkovými úhradami len splátky vo výške 347,53 eur.

6. Uznesením č. k. 6Csp/139/2018-64 zo dňa 03.06.2019 vydaným podľa ust. § 80 ods. 1 a 2 CSP na spoločný návrh pôvodného žalobcu a žalobcu zo dňa 07.01.2019 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu, a to vstupom žalobcu Intrum Slovakia s. r. o. do konania na miesto žalobcu: Všeobecná úverová banka, a. s.

7. Súd na prejedanie sporu nariadil pojednávanie na deň 16.08.2019.

8. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti podaním doručeným súdu dňa 09.08.2019 a požiadal o rozhodnutie na pojednávaní aj v ich neprítomnosti. Zároveň týmto podaním vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 12,- eur (uplatnený nárok na úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 12,- eur od 05.12.2015 do zaplatenia.

9. Žalovaná na pojednávaní namietala, že jej bola veriteľom v danom prípade poskytnutá len peňažná suma 2.711,67 eur na jej bankový účet. V ostatnom zotrvala na svojej argumentácii v podanom odpore proti platobnému rozkazu.

10. Súd tak na základe žalobcom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

11. Dňa 10.03.2015 uzavrela CFH ako veriteľ so žalovanou ako klientom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 12 spisu), ktorej obsahovou súčasťou boli aj Zmluvné podmienky (ďalej len „ZP“) - ust. časti VIII. zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 4.000,- eur za nasledovných podmienok: počet mesačných splátok: 60, splátka: 117,04 eur, splatnosť prvej splátky: 20.04.2015, splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 3/2020, celkové náklady spotrebiteľa: 3.022,40 eur, celková čiastka: 7.022,40 eur, fixná ročná úroková sadzba: 27,88 %, RPMN: 27,88 %, priemerná hodnota RPMN: 18,34 %, doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Žalovaný sa ako dlžník zaviazal splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas podľa vyššie uvedených platobných podmienok (čl. 6 bod 6.1. ZP). V ust. čl. 9 bod 9.2. ZP bolo dojednané, že CFH je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky CFH, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. čl. 3 bod 3.1 ZP mala CFH poskytnúť žalovanému pôžičku bezhotovostne prevodom na jeho bankový účet najneskôr do 10 dní odo dňa uzavretia zmluvy.

12. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu, že CFH poskytla na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému peňažné prostriedky v rozsahu sumy 2.711,67 eur. Žalovaná v ostatnom rozsahu čo do sumy 1.288,33 eur (rozdiel sumy 4.000,- eur a sumy 2.711,67 eur) poprela poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany CFH na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Z listiny označenej žalobcom ako „Prehľad splátok a úhrad“ (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 10 spisu) vyplýva, že žalovanej bolo v danom prípade predpísaných na úhradu 7 splátok vo výške 117,04 eur, a to so splatnosťou 1. z nich dňa 20.04.2015, každej nasledujúcej do 20. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej z nich 20.10.2015. Žalovaná na svoje peňažné záväzky zo zmluvy vykonala do dňa 29.11.2015 nasledovné úhrady: dňa 11.03.2015 v sume 13,45 eur, dňa 23.04.2015 v sume 117,04 eur a dňa 08.06.2015 v sume 117,04 eur. Následne žalovaná uhradila v období od 30.11.2015 do 31.07.2018 nasledovné úhrady: dňa 18.04.2016 v sume 50,- eur a dňa 25.05.2016 v sume 50,- eur; spolu tak uhradila sumu 347,53 eur.

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2015 (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 11 rub spisu) CFH oznamovala žalovanej, že eviduje nedoplatok na splátkach k zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 10.03.2015 vo výške 488,47 eur. Súčasne CFH vyzvala žalovaného k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015 s upozornením, že ak k tejto úhrade nedôjde do 05.11.2015 bude oprávnená úver zosplatiť.

15. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 29.11.2015 (dôkaz predložený žalobcom na č. I. 11 spisu) CFH oznamovala žalovanej, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX

sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Ku dňu 29.11.2015 tak dlžná čiastka predstavuje sumu 4.465,49 eur, pričom z toho istina úveru je v sume 4.416,93 eur.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi CFH a VÚB, a. s. ako postupcami a žalobcom ako postupníkom dňa 30.11.2017 došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky postupcu voči žalovanému ku dňu 17.12.2018 (dôkazy predložené žalobcom na č. I. 58 spisu - žiadosť o postúpenie a prevod, na č. I. 50 spisu - výňatok zo zoznamu postupovaných pohľadávok, na č. I. 54 spisu rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a na č. I. 51 - oznámenie pôvodného žalobcu VÚB, a. s. o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2018).

17. Súdu je známe z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP), že CFH ku dňu 01.01.2018 zanikla bez likvidácie rozdelením podľa ust. § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka (vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov odd.: Sa, vložka č. 10351/P, v ktorom bol zapísaný pôvodný žalobca), pričom jeho imanie (v sporom dotknutej časti) prešlo podľa projektu rozdelenia a jeho prílohy č. 1 (dôkazy predložené žalobcom na č. I. 4 a 8 spisu) na obchodnú spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. ako jeho právneho nástupcu.

18. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 106/2014 Z. z. účinnom od 01.06.2014 do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti..

20. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

21. Podľa ust. § 2 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa ust. § 101 OZ, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa ust. § 103 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa

pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

30. Podľa ust. § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

31. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

32. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Podľa ust. § 565 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

35. Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

36. Podľa ust. § 69 ods. 4 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení zákona č. 426/2002 Z. z. účinnom od 01.09.2002, rozdelenie spoločnosti je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku spoločnosti, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prechádza na iné už jestvujúce spoločnosti, ktoré sa tým stávajú právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti (ďalej len "rozdelenie spoločnosti zlúčením"), alebo na novozaložené spoločnosti, ktoré sa svojím vznikom stávajú právnymi nástupcami zanikajúcich spoločností. Každá z nástupníckych spoločností ručí za záväzky, ktoré prešli rozdelením zo zaniknutej spoločnosti na ostatné spoločnosti celým svojím majetkom; na splnenie záväzku sú zaviazané spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže požadovať celé plnenie záväzku od ktorejkoľvek z nich a splnením záväzku jednou z nástupníckych spoločností povinnosť ostatných spoločností zanikne. Medzi sebou sa nástupnícke spoločnosti vyrovnajú v pomere, v akom na ne prešlo čisté obchodné imanie zaniknutej spoločnosti. Ak v rozhodnutí o rozdelení nie je určené, na ktorú spoločnosť určitá časť obchodného majetku prechádza, prechádza táto časť majetku do podielového spoluvlastníctva všetkých nástupníckych spoločností; podiely jednotlivých nástupníckych spoločností sa určia pomerom, v akom na ne prešlo čisté obchodné imanie zaniknutej spoločnosti.

37. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

40. Pokiaľ si pôvodný žalobca uplatňoval spolu s nárokom na zaplatenie sumy 4.316,93 eur aj nárok na zaplatenie sumy 12,- eur ako nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky (t. j. príslušenstva pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 OZ - náklady spojené s uplatnením pohľadávky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 12,- eur od 05.12.2015 do zaplatenia, súd konštatuje, že žalobca žalobu v tejto časti zobrať pred pojednávaním späť, a preto súd v súlade s cit. ust. § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP konanie o tejto časti žaloby zastavil, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

41. Žalobca si tak v ďalšom ako postupník na základe postúpenia podľa cit. ust. § 524 ods. 1 OZ uplatňoval proti žalovanej pohľadávku v celkovej výške 4.316,93 eur (spolu s jej príslušenstvom podľa ust. § 121 ods. 3 OZ úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.316,93 eur od 05.12.2015 do zaplatenia), ktorá mala vzniknúť jeho právnomu predchodcovi CFH proti žalovanému na podklade záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX (evid. č. 6198519 zo dňa 10.03.2015. Žalovanú pohľadávku v celkovej výške 4.316,93 eur žalobca špecifikoval ako pohľadávku na zaplatenie nesplatených splátok (resp. ich časti) v rozsahu sumy 471,75 eur splatných v období od 20.06.2015 vrátane do 20.10.2015 vrátane [rozdiel medzi sumou 7 splátok, teda sumou 819,28 eur (7 splátok x 117,04 eur) a sumou úhrad žalovanej 347,53 eur; 819,28 eur - 347,53 eur = 471,75 eur, čo zodpovedá neuhradenej časti splátky splatnej dňa 20.06.2015 v sume 3,59 eur a splátkam splatným v období od 20.07.2015 vrátane do 20.10.2015 vrátane každej vo výške 117,04 eur (4 splátky x 117,04 eur = 468,16 eur; potom 3,59 eur + 468,16 eur = 471,75 eur)] a pohľadávku na vrátenie

nesplatených peňažných prostriedkov, ktoré boli na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej poskytnuté, v sume 3.845,18 eur, ku ktorej (predčasnej) splatnosti došlo v zmysle ust. § 565 OZ listom CFH zo dňa 29.11.2015 (potom 471,75 eur + 3.845,18 eur = 4.316,93 eur).

42. Pre posúdenie danej sporovej veci bolo potrebné vysporiadať sa najskôr s otázkou charakteru zmluvného vzťahu založeného predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX uzavretou medzi CFH a žalovanou dňa 10.03.2015. V prípade tohto záväzkovo-právneho vzťahu možno bez najmenších pochybností vychádzať zo spotrebiteľskej povahy tohto záväzkovo-právneho vzťahu (§ 52 ods. 1 OZ), keďže mal vzniknúť na jednej strane medzi CFH ako dodávateľom, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala s určitosťou v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovanou ako spotrebiteľom, ktorá zjavne pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Zároveň na predmetný záväzkovo-právny vzťah rovnako nepochybne dopadá aj právna úprava zmlúv o spotrebiteľskom úvere obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu medzi CFH a žalovanou, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy malo byť poskytnutie spotrebiteľského úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) veriteľom podľa cit. ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi podľa cit. ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ, t. j. o uzavretie akej zmluvy medzi účastníkmi zmluvy išlo, a to vzhľadom k tomu, že spotrebiteľská zmluva, ako to vyplýva priamo zo znenia cit. ust. § 52 ods. 1 OZ, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako to vyplýva priamo zo znenia ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., nie je samostatným zmluvným typom. V danom prípade sa účastníci zmluvy zjavne dohodli, že CFH poskytne žalovanej peňažnú sumu vo výške 4.000,- eur na jej bankový účet a žalovaná vráti túto peňažnú sumu CFH spolu s dohodnutým úrokom vo výške 27,88 % ročne. Súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi CFH a žalovanou má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa cit. ust. § 657 OZ, keďže nepochybne vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovanej ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy a vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 4.000,- eur a záväzok dlžníka tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť veriteľovi úroky (podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ). Pri tom je nutné zdôrazniť, že pri peňažnej pôžičke (ako reálnom kontrakte, na vznik ktorého je tak potrebné aj odovzdanie peňažnej sumy tvoriacej pôžičku) môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Odo 454/2006 zo dňa 29.5.2008).

43. V danom prípade, ako už bolo vyššie uvedené, si žalobca proti žalovanej uplatňoval právo veriteľa z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na peňažné plnenie, ktorému zodpovedala povinnosť žalovanej zaplatiť neuhradené predpísané splátky splatné do 20.10.2015 vrátane (zahŕňajúce aj dojednaný úrok) v celkovej sume 471,75 eur a vrátiť veriteľovi zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 3.845,18 eur. Pôvodne splatnosť žalovaného peňažného plnenia bola dohodnutá v 60-ich splátkach splatných do 20. dňa príslušného mesiaca so splatnosťou prvej z nich dňa 20.04.2015 a poslednej z nich dňa 20.03.2020. Pre nesplnenie splátok splatných dňa 20.06.2015 v rozsahu sumy 103,59 eur, dňa 20.07.2015 v rozsahu sumy 117,04 eur, dňa 20.08.2015 v rozsahu sumy 117,04 eur a dňa 20.09.2015 v rozsahu sumy 117,04 eur, teda splátok v celkovej sume 454,71 eur, CFH listom zo dňa 28.09.2015 (v tomto bola uvedená dlžná suma až vo výške 488,47 eur) v zmysle cit. ust. § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa cit. ust. § 565 OZ. Keďže žalovaná dlžné splátky neuhradila, CFH listom zo dňa 29.11.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť celej úverovej pohľadávky, t. j. uplatnil právo veriteľa podľa cit. ust. § 565 OZ, ako bolo dohodnuté v ust. časti VIII čl. 9. bod 9.2. predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

44. S ohľadom na žalovanú vznesenú námietku premlčania žalobou uplatnené práva na zaplatenie sumy 4.316,93 eur sa tak súd primárne zaoberal jej dôvodnosťou, keďže v kladnom prípade by bolo nadbytočné sa zaoberať otázkou existencie žalobcovej pohľadávky (odkazujúc primerane na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo/34/2011 zo dňa 17.02.2011 podľa ktorého, „... zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.“). Ako vyplýva z ďalej uvedených odsekov odôvodnenia tohto rozsudku, súd sa s právnou argumentáciou strán sporu ohľadom premlčania žalovaného práva nestotožnil (aj keď napokon považoval žalovanú vznesenú námietku premlčania za dôvodnú; v kontexte tohto súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom ČR v rozsudku spis. zn. 32 Odo 873/2005 zo dňa 24.08.2006, v zmysle ktorého: „... dôvodnosť námietky premlčania súd skúma vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou, pričom nie je významné, ako účastníci

nárok kvalifikovali po právnej stránke a z akých právnych dôvodov bola námietka premlčania vznesená. Právna kvalifikácia žalobou uplatneného nároku je výhradne vecou súdu, a preto nie je rozhodujúce, ako tvrdené skutočnosti, resp. už v konaní urobené skutkové zistenia právne kvalifikuje účastník konania. Ak dospeje súd k záveru, že skutkové zistenia urobené v konaní možno subsumovať pod inú hypotézu právnej normy, než tú, ktorej naplnenia sa dovoľáva účastník konania, je povinný tak urobiť.“)

45. Pri posudzovaní otázky premlčania žalobou uplatneného práva považuje súd za potrebné uviesť, že právo podľa cit. ust. § 565 OZ môže veriteľ pre nezaplatenie niektorej splátky (napr. 1. splátky) uplatniť do času splatnosti ďalšej splátky. V prípade, že toto právo neuplatní do splatnosti nasledujúcej splátky (príkladom 2. splátky), nemôže už toto právo pre nezaplatenie prvej dlžnej splátky (ako bolo príkladom uvedenej 1. splátky) účinne uplatniť, to však neznamená, že nemôže uplatniť právo pre nezaplatenie ďalšej dlžnej splátky (príkladom 2. splátky) uplatniť do splatnosti ďalšej nasledujúcej splátky (príkladom 3. splátky). Ak však ide o plnenie v splátkach zo spotrebiteľskej zmluvy môže dodávateľ (veriteľ) uplatniť právo podľa cit. ust. § 565 OZ len za podmienok podľa cit. ust. § 53 ods. 9 OZ, teda pri omeškaní s plnením jednej splátky dlhšom viac ako tri mesiace a zároveň za podmienky, že spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V kontexte prejednávanej sporovej veci tak mohla CFH uplatniť právo podľa cit. ust. § 565 OZ pri naplnení podmienok podľa cit. ust. § 53 ods. 9 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.06.2015 najskôr dňa 22.09.2016 (t. j. v čase, kedy bol žalovaný v omeškaní s plnením splátky splatnej dňa 20.06.2015 viac ako tri mesiace, resp. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ku ktorému došlo dňa 21.06.2015 - deň nasledujúci po splatnosti splátky; teda predmetná trojmesačná lehota uplynula uplynutím dňa 21.09.2015) a najneskôr dňa 20.10.2015 (splatnosti nasledujúcej splátky). Obdobne mohla CFH uplatniť právo podľa cit. ust. § 565 OZ pri naplnení podmienok podľa cit. ust. § 53 ods. 9 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2015 najskôr dňa 22.10.2016 (t. j. v čase, kedy bol žalovaný v omeškaní s plnením splátky splatnej dňa 20.07.2015 viac ako tri mesiace, resp. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ku ktorému došlo dňa 21.07.2015 - deň nasledujúci po splatnosti splátky; teda predmetná trojmesačná lehota uplynula uplynutím dňa 21.10.2015) a najneskôr dňa 20.11.2015 (splatnosti nasledujúcej splátky). Keďže úkon „zosplatnenia“, t. j. uplatnenia práva podľa cit. ust. § 565 OZ bol zo strany CFH ako veriteľa urobený listom zo dňa 29.11.2015, možno dospieť k záveru, so zohľadnením možnosti využitia práva veriteľa podľa cit. ust. § 565 OZ v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch za podmienok podľa cit. ust. § 53 ods. 9 OZ, že malo dôjsť k zosplatneniu predmetného spotrebiteľského úveru, resp. k využitiu práva CFH podľa cit. ust. § 565 OZ pre nezaplatenie až splátky splatnej dňa 20.08.2015.

46. Vychádzajúc potom z uvedeného v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku a z cit. ust. § 103 veta druhá OZ premlčacia doba u žalobou uplatneného práva na zaplatenie splátok splatných dňa 10.08.2015 vrátane až dňa 20.10.2015 vrátane, t. j. splátok v sume 351,12 eur a zosplatneného zvyšku poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 3.845,18 eur, ku ktorého splatnosti došlo podľa cit. ust. § 565 OZ pre nesplnenie niektorej zo splátok tohto dlhu, začala plynúť odo dňa splatnosti (zročnosti) nesplnenej splátky splatnej dňa 20.08.2015, teda pre počiatok premlčacej doby je potrebné brať deň 20.08.2015. (k rovnakému záveru o počiatku premlčacej doby podľa cit. ust. § 103 OZ dospeli aj Krajský súd v Prešove v rozsudku spis. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku spis. zn. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, Krajský súd v Žiline v rozsudku spis. zn. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018 a v uznesení spis. zn. 7Co/2015/2018 zo dňa 14.11.2018). V danom prípade pri aplikácii cit. ust. § 101 OZ bola dĺžka premlčacej doby tri roky a premlčacia doba tak márne uplynula v zmysle cit. ust. § 122 ods. 2 OZ uplynutím dňa 20.08.2018, keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 26.09.2018.

47. Pokiaľ ide o posúdenie otázky premlčania žalobou uplatneného práva na zaplatenie časti splátky splatnej dňa 20.06.2015 v sume 3,59 eur a splátky splatnej dňa 20.07.2015 v sume 117,04 eur, súd na daný prípad aplikoval cit. ust. § 103 veta prvá OZ, v zmysle ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Premlčania doba u práva na zaplatenie splátky splatnej dňa 20.06.2015 začala plynúť dňa 21.06.2015 a márne uplynula v zmysle cit. ust. § 122 ods. 2 OZ uplynutím dňa 20.06.2018. Premlčania doba u práva na zaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2015 začala plynúť dňa 21.07.2015 a márne uplynula v zmysle cit. ust. § 122 ods. 2 OZ uplynutím dňa 20.06.2018.

48. Povinnosť platiť príslušenstvo pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ; v danom prípade úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.316,93 eur od 05.12.2015 do zaplatenia) nemôže trvať dlhšie, ako trvá hlavný záväzok. Povinnosť plniť príslušenstvo pohľadávky je vedľajším (akcesorickým) záväzkom k hlavnému záväzku. Ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkovo-právneho vzťahu, vzťahuje sa takýto právny následok uplynutia času aj na vedľajší (akcesorický) záväzok.

49. S ohľadom na uvedené súd tak žalobu v celom rozsahu pre premlčanie uplatneného práva na podklade žalovanou vznesenej námietky premlčania v zmysle cit. ust. § 100 ods. 1 OZ zamietol, pričom pre nadbytočnosť už nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami žalovanej voči žalobou uplatnenému nároku (opätovne odkazujúc primerane na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo/34/2011 zo dňa 17.02.2011).

50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Žalovaná bola v prejednávanej veci nesporne úspešná v celom rozsahu [pričom za neúspech žalobcu súd považoval skutočnosť, že na základe späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie sumy 12,- eur s prísl. bez udania akéhokoľvek dôvodu došlo procesným zavinením žalobcu k zastaveniu konania; § 256 ods. 1 CSP], preto by bolo namieste priznanie jej nároku na plnú náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). V prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady trov konania žalovanej vylučovalo to, že jej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. októbra 2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).